

слѣдствия въ нравственно и политическо отношение. Тѣ възбудили въ цѣла Европа и даже между противниците на Фридриха (и до нѣкѫде въ самата Франция, между почитателитѣ на прусския крал и неговата тактика), неописуемъ въсторгъ, удвоили уважението къмъ прусското оржие и даже страха отъ него, които били вече внушени отъ предшествувавшиятѣ побѣди на Фридриха, извѣнрѣдно повдигнали духа и увеличили нравственната сила въ прусската войска, усилили взаим-

ното довѣрие на Фридриха къмъ войската и на войската къмъ Фридриха, сѫщо и довѣрието на Англия и на другитѣ съюзници къмъ послѣдния, послужили за въстановяванието армията на кумберландския херцогъ, тѣй като Англия отхвѣрлила Клостеръ-Севенската конвенция и събрала нова армия, която повѣрила подъ началството на брауншвейгския херцогъ Фердинанда, най послѣ — съвсѣмъ успокоили Фридриха касателно Саксония и даже Силезия и цѣла Пруссия.

II

§ 44.

Движенietо на Фридриха отъ Саксония за Силезия. — Сражението при Лайтенъ (на 5 декември).

Слѣдъ побѣдата при Росбахъ Фридрихъ рѣшилъ веднага да отиде въ Силезия. Но тѣй като австрийскитѣ отряди на генералитѣ Маршала и Хаддика се намирали въ Лузация, то за да ги отстрани отъ тамъ и заедно съ това да скрий отъ австрийцитѣ движението си за Силезия, Фридрихъ испратилъ фелдмаршала Кейта съ 9 баталиона и 11 ескадрона (около 6.000 души) прѣзъ планините Марленбергъ и Бесбергъ (Baesberg) къмъ Лейтмерицъ въ Бохемия. Кейтъ изтрѣбилъ въ Лейтмерицъ единъ голѣмъ австрийски магазинъ, изгорилъ моста на Елба, съbralъ отъ страната голѣма контрибуция и, при появяванието на Маршала въ Бохемия, отстъпилъ въ Саксония. Между това Фридрихъ съ останалитѣ войски (около 14—15.000) прѣходи прѣзъ Торгau, Бауценъ и Гёrlitz къмъ Пархвицъ на р. Кацбахъ. За по голѣма бѣрзина въ движението, съ войскитѣ били взети само легките обози, а всички тѣжки били оставени назадъ, и освѣнъ това войскитѣ въ похода били расположани по квартири и се хранили отъ жителитѣ. Растоянието отъ Лайпцигъ

до Пархвицъ (41 миля или 287 версти) прусската армия изминала въ напрѣднала есен (въ края на ноемврий) съ удивителна за това време бѣрзина, именно — въ 16 дни (по вече отъ $2\frac{1}{2}$ мили или около 18 версти въ денъ)! Въ Пархвицъ Фридрихъ се съединилъ съ генерала Киава (Kiaw), който излѣзълъ да го срѣщне отъ Глогау, съ 17—18.000 души, вслѣдствие на което ималъ вече около 32.000 войски. Първата му грижа била — да устрои дошлилътъ отъ Глогау войски, да ги снабди съ всичко нужно и да ги насырдчи. Като направилъ това въ най късо време и като ималъ прѣдъ видъ да свръши похода съ испиждането на австрийцитѣ отъ Силезия, той рѣшилъ да ги атакува, въпрѣки тройно по голѣмитѣ имъ сили (90.000 души). Въ сѫщото време и логарингския принцъ, насырдченъ отъ побѣдата при Бреславль и надѣющъ се на прѣвъсходството въ силитѣ си, рѣшилъ — въпрѣки мнѣнието на прѣдпазливия Даунъ — да отиде срѣщу Фридриха, да го атакува и разбий и да свръши похода съ завоюванието на Силезия. И тѣй двѣтѣ армии отивали една